

TÁROGATÓ.

Vegyes tartalmu lap.

a gazdasági egyesület, vidéki- és városi nőegylet, s a Szamos-Tisza hát közlönye.

Megjelenik: Hetenkint egyszer szombaton reggel. Szerkesztői iroda: Váruca 55-ik szám első emelet. Kiadó-hivatal hová a hirdetések és előfizetési pénzek utasítandók: templom-utca 548 sz.	Előfizetési feltételek: Helyben egészévre 4 ft. félévre 2 ft. negyedévre 1 ft. Vidékre postán, egészévre 4 ft. 50 kr., félévre 2 ft. 25 kr., negyedévre 1 ft. 13 kr. Egyes szám ára: 10 ujkr. Zombori Gedő felelős szerkesztő.	Hirdetések ára: három hasábos petítor egyszeri hirdetésnek csak 5 kr. kétszerinél 4 kr. háromszorinál 3 kr. Bélyegdíj minden beigtatásért 30 kr. A nyilttérben a háromhasábos petítor beigtatási díja 20 kr. Kiadó Kovács Márton.

OLVASÓINKHOZ.

(Z) Lapunk életéből félév áll kitarva ismertetőnkül, megyénk és városunk vajdó kérdései várnak tárgyalatást, egy az érdeket híven kezelő megyei közlöny szükségességét ma senki sem tagadja, így magunkat fennállásunk szükségességének fejtegetése, multunk leírása, s lapunk hosszas ajánlgatása alól felmentve érezzük. Öntudatosan elmondhatjuk, hogy: megtettük mind azt, mit az idők és viszonyok engedtek, tárgyalunk minden kérdést, mely el nem késett vagy nem személyes érdeket bántott, magunk köré igyekeztünk gyűjteni és gyűjtjük lassanként mindazokat, kiknek eszméi anyagi és szellemi életünkben haladást eszközölnek, s nyugton nézünk vissza fáradsalmunkra, ha olvasóink arcán az elégtelenség betűivel azt láthatjuk felírva, hogy e munkálkodásunk nem volt épen sikeretlen. Voltak nehéz napjaink, midőn lapunk fontos kérdések felett küzdő elnévelmények vitatere volt. Ki hibáztat, hogy független állásunkat megtartva, pártlappá nem változtunk, s nem az ellenkedést szítottuk, hanem kiegyenlítésen működöttünk, s csendesítettük a zajló kérdéyleket? Ily esetekben a harag néha ránk pattant vissza; de türtük a sajtó lökést azon gondolattal, hogy nyugodt magatartásunkkal az ügynek használtunk, s a testvériesülés nagy eszméjének valósulását segítettük. Így gon-

dolkoztunk: államéletünk fölött az ég nem tisztul, a fellegek nem tűnnek, minden nap hangosabban utal önerőnkre; miért fogyasztanak erőnket, önmagunk küzdve egymás ellen akkor, mikor erőnket különben is annyi nyomja, ugy roskadoz. A szétváló érdekek kiengesztelésében, s az egyetértésben van anyagi és szellemi érdekeink kiküzdésének feltéte. Sokszor bánt az, mi a viszonyok körlelhetetlen következetességéből elháríthatatlanul jön ránk, s e kis szúrás mellett elszabad-e felednünk, hogy vannak nagyobb, égetőbb sebeink, melyeket csak egymás keze gyógyíthat be? Ugy éreztük, hogy köztünk a közös célra működő egyetértést semminek megzavarni nem szabad, ha ma egy körülmény — mint éjen a dsinek keze a mesék várát — lerontja építményünket, egyetértve újból felkell építenünk, s működünk kell minden viszonyok közt addig, míg a viszonyok megadják magukat, s győztesnek ismernek el. Ez volt és marad elvünk; igyekezni fogunk szellemi érdekeink öszveköttő kapas lenni, gyűlterem, melyben eszméink találkoznak; ellesünk s megvitálni igyekszünk minden érdeket, kihalgatunk minden véleményt, míg hangja méltányos és nem sért. Szándokunk a legtisztább honfui érdek, hazánk, nemzetünk olthatlan szerete kést működni tovább is azon nagy és biztos reményben, hogy nemzetünk még e borús időkben is gyorsan fog

emelkedni, s nagy szerepe lesz életre kúzdésében azon eszméknek, melyeket korunk tűzött zászlójára. Ez ígérettel kérjük megyénk s városunk lelkes férfainak és hölgyeinek ugy szellemi támogatását, mint anyagi pártolását.

Tán szabad a közhangulatból ugy látnunk, hogy olvasóink velünk együtt érzik, miként lapunknak — megyénk egyetlen közlönyének emelkedése, haladásunk, miveltségünk mérve és egyik legfontosabb eszköz-lendőnk.

E gondolat tart meg munkaterünkön, nem gondolva a ránk nehezkedő anyagi bukással.

Azon bizalmas viszonyról fogva, melyben lapunk mint megyénk érdekeinek közlönye áll a közönséghez — egy kis számadást mutatunk be:

Rendes féléves előfizetők fizetett	150
Félévi előfizetéssel adós	70
Az utolsó évnegyedről adós	36
Vannak kik elégudivariatlanak félév után, többszöri felszólításunk dacára a lapot megtartva fizetés nélkül most küldeni vissza	50
Tiszteletpéldány	21
Lapunk jövedelme	410 ft. 49 kr.
Kiadási költsége	480 ft. — kr.
Tehát a bukás	69 ft. 51 kr.

Mi nem fogjuk követni az irodalom gyakorlatára kezdett házaló szokást, senkit

TÁRCA.

PÉCHY ISTVÁN barátom halálára.*)

Martius 7. 1863.

Kedves barátom! Kiszenvedtél tehát!
Tudom szived vég dobbanása is,
Fellelkesülve áldá meg a Hazát!
Melynek szerelme téged sirba visz...

*) A történelemnek akarunk átadni egy jellemet midőn röviden egy hazafi életét vázoljuk. Pechy István 1848-ban a derek szatmári önkéntes gyalogság kapitánya volt. Segesvárnál egy az oroszokkal hősileg vívott ütközet alkalmával a sánczokon maradt sebekkel terhelve; azonban innen az Isteni különös gondviselés rendeletéből megmenekülvén, a lefolyt 14 évet tenger testi és lelki kínok között töltte, mindég elveihez híven, rendületlenül.

1861 az alkotmányos megye megválasztotta kapitányi ranggal Várnagynak. A tisztikar vissza vonultával ő is vissza vonult és esendes magányában hazájának és emlékeinek élt 1863 martius haváig, mikor a sokat szenvedett test megtörtött.

Életét ugy hosszú szenvedései alatt, mint előbb, rendithetlen honszerelme s embetbaráti nemes érzelem jellemzék.

Kiszenvedett hideg hamvait, a nép nagy tömegén kívül, mely mint honfit s emberbarátot egykép tisztelve, a részvét s szánalom forró könyvesepjeit hullatá koporsójára, néhány közelebbi ismerőse s honvédbajtársa kíséré sirjához a T.-becsi temetőbe hol a r. kath. szertartás ünnepélyes végzése után, a T.-becsi ref. lelkész Ilyés B. költőnkartott megható sirbeszédet, míg végre a rideg sirgöröngyök rémes kopogását a százak ajkán fölzendült „Hazádnak rendületlenül“ magasztos szavai némiták el.

Jelenvolt barátai megemlékezve a boldogult honfui érdemei — s 55 éves élete több mint egy tizedes

Vágyod s reményidet az ádáz halál,
Hideg kezével vadul tépte szét;
Melyet szivedben oly híven hordozál,
Hazád korányát meg nem érhetéd.

Korány, korány! te szebb jövő koránya!
Mért nem jövel, hogy láttá volna meg:
Mint diszlik a boldogság szűz viránya,
Ha rá simul áldó tekinteted

Csak egyszer látta volna, miként a Hon
Életfájának lombja felvirult,
S zöldel dícsően erőben gazdagon,
Miert nemes szívének vére hult...

Oh szegény barátom! mi volt életed?
Át érzéd a lét tenger kínait...
Csak lelked hatalma tartá fel neked.
Tépett testednek romladékait.

S e sokszor keresztre feszített lélek
Meg tört végtére; de meg nem hajolt.
És vég percéig nehéz küzdelmének
A Hon szerelme, féltett kínose volt.

Oh aludj, aludj! drága hős barátom!
Te az igazak álmát alhatod.
Ott is ama boldogabb túl világon,
Tudom Hazád szebb napját álmodod.

S ott is szellem álmaid szent körében,
Istenhez csak érte fohászokodl,

szenvedéseiről — sirja fölött a T.-becsi ref. temetőben emlékoszlopot határoztak állítani, s e végre az aláírási iven már részben szét is küldettek.

Vajha a kegyelet oly mérvben mutatkoznék a boldogult emléke iránt, mint az önfeláldozó nemes lelke, legalább e megvétől — melynek büszkesége volt — igazán megérdemli, s mint azt oly néptől, mely az elhunytak sirhalmán tanul lelkesülni — jogosan várható. A kegyelet ez adójával honszerelmének tartozunk.

Hogy szánja meg őt kinja tengerében...
S imádban egy mártyr fohásza szól.

Mert hát rád nézve a hősi pályabér
Tizennégy évi haldoklásod lett.
Mártyr koszorud... vérrel szerzett babér,
Mely búsan virul sirhalmod felett.

Oh miként ne hallgatná meg hát az ég,
Megkínzott lelked szent fohászeit?...
Honszerelmednek nincs a halálba vég,
Folytasd tehát hős lelked álmait.

Csobádi.

KÉT PRÓBA.

Történeli beszély.

(Véee.)

— Ezen az édes hangon szólitson mindig, mondja el még egyszer a mit hinni nem merek, hogy nem nehezted, s nem csupán csak bántó szánalom az, a mit érez. Legyen boldog érte, de hisz ily szép lélek tul is van emelkedve a földi szenvedéseken, azt nem bánthatja Isten sujtoló keze, aki ugy megédesíti egy haldokló végső perceit. Igen, igen ez a perc, mit most érezek ez több egy egész élet örömenél, annál mit eddig éltem.. Miért, miért is éltem volna tovább? A szerelem tudott volna boldogítani, egyedül Gyulám szerelme, s ez rám nézve elveszett. Kerestem a zajos életet, s kábult lelkemnek fájt az is. Kimertülve a zajos vigalom győnörétől ott az erkélyre nyíló ajtónál állottam-

meg nem rohanunk, az előfizetési pénzt kiadó hivatalunkhoz várjuk be, de célunk nemességének öntudatában biztos reménnyel tesszük le lapunk jövőjét közönségünk kezébe, kérjük pártolását, s ígérjük annak megérdemlését.

Lapunk mint eddig 1. közlönye lesz a gazdasági egyesületnek, a vidéki és városi nőegyletnek, ezek jegyzőkönyveit s felhívásait gyorsan közli.

2. Hozzuk eredeti levelekben vidékünk és hazánk érdekesebb helyeinek szellemi, ipari és kereskedelmi mozzanatait.

3. Érdekes, közhasznú ipari s a közérdekeket tárgyazó vezércikkkel megkísértjük munkálni a közhaladást.

4. Lesz az ipar és földészetre nézt oly szükséges üzlet és hirdetés rovatunk.

5. Szépirodalmi tárcánk mint eddig — úgy ezután is megválasztott művekből. —

Előfizetőink szaporodtával vagy félív melléklettel többet, vagy nagyobb ívet adunk.

Lapunk sorsát a közönség kezébe tesszük le, s bizton reméljük, hogy az irodalom pártolásba vetett reményünk nem csal meg.

Minden eddigi előfizetőnk csak egyet gyűjtsön s lapunk biztosítva lesz:

Előfizetési feltételek:

Helyben egészévre 4 ft. — Félévre 2 ft. Negyedévre 1 ft.

Vidékre postán, egészévre 4 ft. 50 kr. Félévre 2 ft. 25 kr. — Negyedévre 1 ft. 13 kr.

A SZATMÁRI VASUT.

A „Tárogató“ 10-ik számában nem csekély örömet szerzett olvasnunk, hogy vannak vidékünkön is egyének, kik nem csupán belátják, hogy mily szükséges tényezője a vasút az ipar, kereskedés, mivelődés és haladásnak; tehát nem csupán belátják és ohajtják ennek létrejöttét, de ennek megtestesülése érdekében szót is emelnek. Ezen példa valóban követésre méltó, mert ezen elhagyott vidékre nézve valóban oly nagy élet kérdés, hogy elmondhatjuk Hamlettel „To be or not to be that is the question.“*) De fájdalom, mindjárt az első és főkérdésnél elakadunk, s nagy sohaj-

*) „Kérdés ez: lenni vagy nem lenni,“ s így munkatársunk kétségeire jövő számunkban statisztikai kimutatással felelünk. Szerk.

s emlékeztem arra mily boldog lennék! önnel édes Gyulám, elzárkozva a nagy világtól, s fájdalommal öntudattal, s merengésben öntudatlanul szívtam meleg keblemben az est hideg levegőjét. Jól tettem, jól tettem; az élet terüh volt nekem! Aztán ott feküdtem, ott hervadtam az ágyban, elhalgattam a kábitó zene hangokat, hogy gondolkozzam gyermek éveink tündér álmairól. Ugy tetszett nekem mintha egy az ablak nyíláson becsúszott szellőcske öntől jött, s önről beszélt volna, kinyitottam ablakomat, hogy a hajnal első sugárai mondják meg, hogy: mit érez az én Gyulám, s a langyos szellő beszélje el: mit gondol rólam. Forró karjaimmal megöleltem a léget, mely ön felől jött. Ábránd volt, lehet ábránd volt az egész, de nekem olyan jól esett, s miért nem lehetne ábrándozni életveszélyeztetéssel arról mit az élet nem képes megadni?!

A beteg elhallgatott, annál jobban hallzott a két vendég zokogása.

— Csipő maró fájdalomaim vannak; de mert az önkeze itt reszket kezemben, rá támaszkodom a multra s boldog vagyok a jelenben. Nézze, nézze arcomon nem látszik a hosszas szenvedés, csak a nagy gyönyör, és nem fáj, hogy elhagyom a földet, mely annyi gyönyörrel kínálta más szomszéd ajkamat, nem borzogat a halál hideg szele; mert tudom, hogy az élet nyomorán nem fog könynyezni többé az, a kit szeretek. Látja ön azt a tájt mire ablakom tekint, mit e fényben úszó falak beszélnek, e kincs mind, mind az

jal azt kell rá felelnünk Antonelli szavai szerint, hogy: „non possumus.“ Mert kérem-alásan mi más tarthat fel egy ily nagyszerű fuvarozást mint az, ha van mit fuvaroznia! s im ez az életkérdés? mert a mi a vonal felépítését illeti, ezt mindenki — ki csak az említett vidékek fekvését ismeri, kivihe-tőnek fogja találni; mert ha egy semeringi hegyen keresztül látunk gőzmozdonyt ro-bogni, ugy ez a Szatmárvidéki rónaságon ahhoz mérve, gyermek játék. Ezt csupán azért hozom fel, hogy a legnagyobb súlyt ne oda fektessük mintha ennek felépítése vagy is létrehozatala volna oly kétséges, hanem a meg ölt betűje ezen még meg nem szü-letett gyermeknek, szerintem csupán és egye-dül csak az: hogy mi tartaná fenn ezen roppant kiadásokkal összekötött vállalatot? itt a hol se utas, se semmiféle ipar és termé-ny cikket se ki se be nem szállíthatna, kivé-ven a marmarosi só és salétrom szállítá-ást, a mit jelenleg a Tiszán nem sokkal kevesebb költséggel tova szállítanak, ami pedig a többit illeti ez említést sem érde- mel. P. o. fa, ez van Borsod, Gömör, Aba-ujban elég, és pedig oly csekély áru — hogy ezért ugyancsak reskirt dolog volna ily nagy fába vágni a fejszét, mert bizony bele törne! Csak a Cegléd, Kassa és Ceglég-N.-várad tiszavidéki vasutat hozom fel, p. o. ott mindenesetre, és minden tekint- ben nagyobb a közlekedés mint itt nálunk, a mennyiben Szepes, Sáros sat. megyék s továbbá Lengyelország egy része van Pesttel összekötve, s mégis oly csekély a vasúti társaság bevételé, hogy az ahoz megkiván- tató szolga személyzetet is alig bírják kifiz-etni; nem hogy hasznok volna, és ha az állam 3-mas kamatot nem biztosított volna ezen társulatnak, ugy már rég bezárták volna a boltot; hát még itt nálunk a hol arra semmi kilátás hogy az állam csak 2-tós kamatot is garantírozzon, és az utasok száma pedig mint látjuk oly csekély, hogy jó ha a postakocsi minden héten egy kettőt felka- paríthat.

Mily kevés reményünk lehet tehát ily előzmények után — egy ily fellegrvár fel-építéséhez.

De megbocsásson azért a tisztelt cik-irő hogy ki se hagyta jól beszélni, már is bele szólok — de meggyőződne lehet

önöké. — Ott ama szekrény pecsétes leve-let rejt, mely minden birtokom határtalan urává (felsőbb engedélylyel) önt teszi. Eddig büszke önérzete nem engedte elfogadni se-gélyemet, pedig érztem, érztem nyomorát, s minden hullatott könnyét.. Boldog fogja lakni, boldog, a szerelem boldoga e lakot, s nem fog bolyogni ott halvány szerencsét- len, mindentől fosztott, szenvedélyeivel küzdő, s önmagától üldözött árvalény — mint én valék. Oh e tudat oly jól esik nekem, hisz ugy fáj, én tudom, hogy mint fáj az, hogy nem segíthetek.. Ugy-e elfogadja? kérdé a nő s felé hajolt.

Gyula nem felelt csak zokogott. Mál- vina felemelkedett, utána nyult Klotild kezének, — megfogta oda vont a alig pihegő keblére s aztán rezgő, gyengült hangon folytató:

— Hallja, hallja milyen lassan ver már itt a szív; de ezek az utolsó ütések is az övé! Ugy-e hogy megbocsátja ön, hogy én még most is egy szeretem őt, látja én elmegyek de ön itt marad s az övé leendő. — Csak ön érdemli őt meg, csak ön tudhatja boldogí- tani. Ugyé megteszi! Ő megérdemli, éntudom azt, hogy mennyire megérdemli! Az űs esa- ládi sírbolt vár reám; de az a hideg szívek nyughelye. A kertben hárs áll, gyermek szerelmünk tanuja, oda-oda temessenek el és látogassanak meg, hangoztassák el nevemet, mondják, hogy: szeretnek... Ha jövendnek együtt jöjjenek, hogy csókjaiknak s boldog- ságuknak láthatatlanul néma tanuja legyenek.

hogy mindnyájunknak forró óhajunk volna hogy ez áldást hozó tigy ki ne aludna s nem is kis lelkiség az mi vissza rettent e válatattól, csupán a rideg a mezitelen való, a lehetetlenség.

Sárköz mart. 11. 1863.

Beszédes Vilmos.

NEHÁNYSZÓ A TAKARMÁNYOZÁSRÓL és telelésről.

(Vége.)

Kívánatos tehát, hogy a gazda, a következő jegy- zéket figyelemre méltassa, s ha nem is tanulja meg könnyen, legalább szükség esetében pillancon bele.

	Széna értéke.
1 font tavaszi szalma	— 1/2 "
1 „ pelyva	— 3/4 "
1 „ burgonya	— 1/2 "
1 „ zab	— 2 1/2 "
1 „ árpa	— 2 3/4 "
1 „ szines tengeri darálva	— 3 "
1 „ rozsa darálva	— 3 "
1 akó pálinka moslék burgonyából	10 "
1 font olajpogácsa	— 1 1/4 "

Még több takarmánytípek cikkekkel is lehetne hasonlításba hozni; de itt a hely és idő szűke miatt elő sorolnom talán felesleges.

A fentebbi adatok figyelembe vételével minden körülmények között össze lehet állítani a legolcsóbb takarmányozást. Így például: nálunk a jó finom réti szé- nának ára mázsánként 2 ft. egy pozsonyi mérő zabnak 1 ft. 30 kr. Egy pozsonyimérő zab 50 fontjával véve egy máza széna érték 1 ft. 30 kr. kerül. Vagy pedig egy pozsonyimérő tengeri ára 80 fontjával számítva 2 ft. 20 kr. tehát egy máza szénaérték kerül 1 ft. 76 kr. ezt megdarálva és nedvesített szecsával keverve, miután 24 óra alatt az itálában kevésse megfűlt, eszik ökreink, teheneink és borjúink egyaránt.

Természetesen csupa rozsszal, zabbal vagy tengeri- vel takarmányozni nem lehet, mert az állatoknak gyom- rát ki is kell tölteni szecsával és szalmával; a szecska ősi, tavaszi szalmából vagy tengeri szárból is készíthet.

Hogy az itt kiszámított mennyiségű takarmánynál igavonó marháink többet is megemésztenek, az nem szenved kétséget, mert némelyek szerint 30—40 fontot is képes megemészteni; de vegyük számításba mibe ke- rülend akkor a telelés kivált takarmány szükség idején. Most már felszámítva a teljesített munkaértékét, eseléd fizetést, az igavonó állatokba fektetett tőke kamatját, szerszámok megszerzését és azok igazítását, mi haszon marad fenn? Ekkor nem gazdálkodunk meg semmit, sőt ellenben kárunk van.

A rozsa akaratu szolga és tudatlan eseléd könnyen tévutra vezeti a gazdát, azért a gazda legyen szilárd, kitartó, győződjék meg maga a dolog mibenlétéről, és ne engedje magát könnyen félrevezetni, mert az ily tanúság nagyon drága szokott lenni. Ha az etetés egy kevés dologgal van összekötve, a heverni szerelő tunya eseléd kész ráfogni, hogy ez vagy amaz takarmánytíp- lékot a jószág nem eszi vagy nem iszik reá; ez csak

A férfi, ki ott térdelt, bűtől nehéz fejét a be- teg vánkossára hajtva — sürtin könyvezett.

— Oh Malvin, szerett Malvinom, ön élni fog, ömnek élni kell — — mert mi önt nagyon szeretjük... Szólt s megcsó- kolta a kisdéd halvány ajakat....

A nő arca mintha új élet szállt volna belé, valami földöntuli örömtől sugárzott, örömmosoly lebegett el ajkain, az utolsó gyönyörtől, mit élve nem érzett; szemei sugárzattak, e különös fényt vetett a hal- vány arcra, s boldogságtól rezgő hangon szólt:

— Köszönöm Gyulám, köszönöm az utolsó gyönyört. Többet ajakam nem érez- hetné e csókot, nem hallanám többé, „sze- retett Malvinom;“ miért élnék akkor?... Érzem, érzem, hogy meghalok. Gyula — Klotild! szeressetek egymást! Nem nyu- galom, kín lenne nekem a temető, ha tud- nám, hogy boldogtalanok leszték, legyetek áldottak, szólt s áldólag terjeszté feljök ke- zeit, mig imát szóltak ajkai: le...gye...tek ál...dot...tak bol...do...gok!..

A bánatos férfi ráborult az elhalóra, megcsókolta néma ajkát, — már az hideg volt, csak a szemből felelt még egy sugár, aztán lecsúszott az is végkép...

— „Megholt, megholt!“ zokogá a férfiú vigasztalhatatlanul összecsókolta, a hideg ajkat, a fehér arcot és a gyönyörü sötét firtóket. A mi ott zokogott, nője is hozzásimult s gyöngéden magához ölelte s halkán sutógá, hangjában annyi éddel, tiszta szeretettel...

egy-két nap van úgy, mert ha megszokja a jószág, szívesen megeszi csak a kezelésben hiány nekövetessék el. A takarmányozás és etetés körül tehát, a mit röviden megjegyeztem, azon őszinte meggyőződésből tevém, hogy némelyek talán általa látva jegyzéseim célszerűségét, s azt figyelemre méltatva, meggyőződnek az etetés körül eddig követett káros rendszerről, és azt jövőre saját hasznukra egy takarékosabb rendszerrel felváltani el nem mulasztandják. A naponként reánk nehezkedő körülmények óva intenek bennünket: bontakozunk ki valahára a pongyola gazdálkodásból, és kezeljük azt úgy, hogy okunk ne legyen a gazdálkodástól meguntatkozni, hiszen ez erkölcsi és hazafiúi kötelességünk. Addig is úgy a gazdálkodóknak, míg más gazdálkodási téren ismét találkozandunk,

K. J.

ÉRDEKES TUDNIVALÓ.

(Folytatás.)

b.) Görögkatolikusok:

	Ft.	kr.
1. Néhai öz. Almási Kosztánné hagyomány	21	—
2. Néhai Bónyi György nyugalmazott lelkész hagyomány	21	—
3. Néhai Felenkovich Mária hagyomány	53	39
4. „ Felsőci István hagyomány	42	—
5. „ Fencik Mihály hagyomány	14	70
6. „ Kása Péterné született Kocs Anna hagyomány	4	20
7. „ öz. Kása Andrásné hagyomány	45	41 ¹⁰ / ₁₀
8. „ Kozma Mihály hagyomány	21	—
9. „ Kása Mihály hagyomány	12	60
10. „ Pap Gergely főesperes és szalmári lelkész hagyomány	12	60
11. Pap Péter városi nyugalmazott tanácsos hagyomány	105	—
Összesen:	330	90¹⁰/₁₀

c.) Helvét hitvallásúak:

	Ft.	kr.
1. Néhai Barta Györgyné született Pap Erzsébet hagyomány	4	20
2. Néhai Beke János polgár hagyomány	42	—
3. „ Bute Ferenc hagyomány	42	—
4. „ Gáspár János	65	—
5. „ Gombos Pálné szül. Pap Mária hagy.	3	25
6. „ Gorzó László tömegéből adatott	27	28 ¹⁰ / ₁₀
7. „ Gyulai Istvánné szül. Bene Mária hagy.	8	40
8. „ Horváth Sámuel	42	—
9. „ öz. Illésy Istvánné hagyomány	12	60
10. „ Juhász Miklósné hagyomány	21	—
11. „ Kállai Mihályné	21	—
12. „ Kozma Mihályné szül. Szilágyi Éva ha.	21	—
13. „ Mere András kórházi ápoltnak földje árából a városi előjáróság által 1849 aug. 31. beadott hagyomány	21	—
Ezen összeg azonnal a sóhivatalba beadott.		
14. Néhai Nagy György hagyomány	10	50
15. „ Nagy Nihály	50	—
16. „ Nagy Mihályné	42	—

— Zokogással ne zavarj a halottnak álmát. A férfi már kisírta könnyét. A férjnek könnye csak szobája rejtekében hullhat, jer, jer — ott én törlöm le azt!!

— Oh Klotild, Klotild, mily jó vagy te, itt én e halott álmánál esküszöm, hogy minden gondolatom, érzeményem a tiéd leend, s a te boldogságodé!

VI.

Eltemették a szerencsés — szerencsétlen urnót. Elsírták Gyula Klotild, elsírták fűző könnyeiket a kiszenvedett nőért, s a hárs alatti kis sir kövén ott állott ez egyszerű árva szó: „Málvina“ A palota helyett mindig a nyomor kisdud lakába élt az ifjú pár. Egykor Gyula egy neki címzett levelet kapott az utolsó posta állomásról gyors alkalomtól küldve. Gyorsan bonták fel a levelet, melyben Klotild atyjának Zauntner Otto uramnak kezevonásaira ismertek. Sebessen átfutva örömmel borult nője nyakába.... A megbocsátás sorai! Atyád megbocsátott, s kér, hogy visszatérjünk. Istenem, milyen boldogok leszünk! Hála neked bölcs Isten, kit sokszor megsértettem próbáltatásom napjaiban! Szólt Gyula, nője nyakába borult, s összefolytak a boldogság könnyei....

— Menjünk Enyedre hol atyánk karja vár! tördelék örömmel.

Klotild fölemelte fejét, kibontakozott

	Ft.	kr.
17. „ Németi József kórházi ápoltnak vagyonából bejött	262	92
18. Ugyanannak örökösödése folytán adományoztatott	31	67 ⁵ / ₁₀
19. Néhai Oláh János adomány	10	—
20. „ Osváth Lászlóné sz. Majos Karitász ado.	84	—
21. „ Csebi Pogány Lúdia k. a. hagy.	153	40
22. „ Rauch János hagyomány	31	50
23. „ Sánta Istvánné szül. Váci Sári hagy.	10	39
24. „ öz. Szász Mihályné hagyomány	21	—
25. „ Szepesi Istvánné	51	45
26. „ Tóth János hagyomány	12	60
27. „ Tóth Mihályné hagyomány	21	—
28. „ Török Jánosné sz. Juhos Erzsébet ha.	21	—
29. „ Veres Mihályné	149	50 ⁹ / ₁₀
Összesen:	1273	58⁴/₁₀

(Vége követ.)

N. V.

LEVELEZÉS.

Színérváralja tavaszéle 11. 1865.

(Vége.)

A színérváraljai casinó tagjainak felénél több nem protestáns. És a kör nem katolikus tagjai bátran elmondhatják, hogy: úgy szellemi mint anyagi tekintetben körünk ama kath. tagjai, legjavát teszik a színérváraljai r. kath. híveknek. Ezen urak valóban nagyköszönettel tartozhatnak plebanosoknak, midőn őket a nyilvánosság előtt úgy tünteti fel, mint kik eddigéig oly gyűlönek voltak tagjai, hol a művelt emberekhez illő eszmacsere helyett, csak a catholicismust és minden törvényességet ócsárló, gyűlölségre ingerlő vita és gunyolódás uralgott; oly gyűlönek voltak, mint többségben levők döntő tagjai, melyben politikai türelmetlenségükkel, és a katolikusok iránti folyton nyilvánított gyűlöletükkel, maguk és plebanosuk s gondnokuk között szakadást eszközöltek. Kérdjük: mikor hallották vadozó a színérváraljai casinóban e catholicismust és minden törvényességet ócsárló, politikai türelmetlenségre és gyűlölségre mutató beszédeket?! Bizonyosan az 1860 s 61-iki lapok, különösen az olaszországi lapok tudósításai feneklettek meg a „Tárogató“ 10-ik számában megjelent színérváraljai levél íróinak lelkükben; és a papság akkor tüzetesen vitatott kérdései körül a lapokban felmerült vitákat nem tudják feledni! S mi, ártatlan kisköri emberek idéztük elő mindazokat?! Értjük levelező urak! Önök a kisdud casinó ellenében — mely oly szükséges itt Váralján mint a mindennapi kenyér — a felsőség ellenszenvét s betiltó hatalmát kívánják felköltöni!!

Bizton mondjuk, hogy széles Magyarországon oly szép egyetértés, felekezetiességet nem ismerő összetartás, csendes magaviselet alig található valhol, mint Istennek hála! épen Színérváralján, s főleg ennek értelmisége között. Önök akarják e gyönyörű testvériség megállított körébe, a felekezeti gyűlölség átkos, ördögi üszkét bedobni?! Hiszünk Istenben és a jobb, világosabb lelkek erélyében, hogy ez Önöknek nem fog sikerülni. Mert itt a casinó többségét alkotó r. kath. tagokat levegő vagdalásokkal, álomhüvelyezésekkel nem lehet józan eszközöl

az ölelő karokból, szép halvány arcán lángolt a keséltség:

— E lakot meglátogatjuk évenként többször — mert Málvina lakta, fölkeressük sírját; de én újból elég gazdag vagyok — s e jószág jövedelmét — egyházi s iskolai célokra fordítjuk. Ugy-e belé egyezel? kérdé a kedves nő.

A férj a boldogság könnyét törölte le arcáról.

— „Legyen meg a te akaratod“ édes Klotildom — szólt s hosszan átölelte földi boldogságát.

VII.

Gyula mint N.-Enyed város hadnagya élte át életének legtöbb részét, — a kedves Klotildal boldogul. Zauntner uram soká ringatá unokáit, kik tőrsök apjai lőnek a széles N.-enyedi M**a családnak.

Katáng virágok.

V.

Beteg vagy és nem láthatlak,
Szerelmekkel nem ápollak;
De a lelkem ott van nálad,
Őrzi híven fehér ágyad.
Szellőben mely belopódzott,
S esőket lehel hó válladra,
Napsugárban a mely ajkad
Biborán reszketve hallgat,
A sóhajban — feléd melyet
Egy láthatlan ajak lehel:
Látatlanul ott van, s őrzi
A te álmod, s kinod érzi,
S úgy elborúl — az én lelkem,
Hogy a halál vissza retten...

kiverni. Ők szeretik, tisztelik saját vallásukat, de nem a külsőségnek, nem a tüntetéseknek barátai, hanem a valóságban a léleknek; s nem azt nézik a mi a szem előtt, hanem azt nézik a mi a szívben van; és tudják a koszorú költővel hogy: „legszen- tebb vallás a haza s emberiség“

Harmadfelév előtt a felekezetiességi kérdés, álmában sem fordult meg senkinek. Mindenki vallotta s tartotta a maga hitét, s szeretettel karolta más felekezeti barátját! Istennek hála! ez ma is úgy van — egy-két egyén kivételével!

És minő badar beszéd az, hogy „saját pénzzel nem akarnak fentartani oly társaságot, melyben vélemény nyilvánítási szabadsággal nem bírnak.“ Az aljas, mivel körökben meg nem szenvedhető, politikai vagy felekezeti vitaközpontokon kívül, mikor és ki, vagy mi által volt itt korlátozva a szabad szó? Igaz, hogy az amolyan beszédek ellen alkotott, s felsőbbblyen megállapított szabályainkat, valamint gyűléseinkben is történetből kitörések ellen hozott határozatainkat több ízben közöltük, — felszólalásaink által, tiszteletben tartani mindenkor törekedtünk. S talán az esik nehezen ellencinknek, hogy a főlk eltérő nézetű tagokat szabadszájjal derűre-borúra nem bántalmazhatták!

S valyon az Önök pénze tartotta volna fenn e casinót? Hát míg Önök ennek tagjai sem voltak, több évek alatt, kiknek a pénzből állott fenn? Hiszen — bár Önökkel még vagy öt tag, részint politikai, részint morális kényszerítés folytán kilépett körünkben: azért most még többen vagyunk mint tavaly valánk.

Kérdésbe tesszük: hogyan lehetne casinóknak 4 egyének dictatori pressiót gyakorolni, holott itt minden a fenálló szabályok és a közgyűlés határozatai szerint intéztetik s végeztetik? Ugy látszik, hogy a mi Önök magas tetszésével nem találkozik, legyen az legszabály- szerűbb, legszentebb, az mind dictatori pressio. Igaz, a ki a szabályokat nem törheti, ki mindenben önkénye szerint szeret eljárni, arránéve a törvény mindig nyom- masztó. Pedig hába, a jól rendezett társaságban egyes embereknek a törvény, és a szentesített közakarat előtt — bizony mindig meg kell hajolnia, ha még annál mag- gasabb állásponton fényelne is!

Mint hogy Önök a kiszakított kuszált lappal nem voltak megelégedve: no tehát jelen lapját társadalmi éltünknek egy kissé megfésülgettük, és egészben, nem kiszakítva adjuk.

Szembeöltő, hogy plebanus és gondnok urak casinókat gyűlönek nevezik. Holott e mi körünk, már több év óta, felsőhelyen megerősített szabályokkal s minden tekintetben „casino“ jellemmel bír. Jelek könyvtára, s felszerelése, az itt több ízben megjelent illetékes vendégek nyilatkozatai szerint — jóval nagyobb városnak sem válnék szegényére. S e kört mondják plebanus és gondnok urak gyűlönek. Ellenben saját kártyázó és pipázó összejevetelüket, hol nincs egyebb néhány kiszemelt lapnál, s a tagok nagy száma tulajdonképen olvasni sem tud, hanem csak betűzi k; sőt oly tag is létezik, ki se írni se olvasni nem tud, — ezt a jó urak olvasókörenek ömezik. Leucusa a non lucendo!

Az is méltánytalanság, hogy plebanus és gondnok urak, a körünkbe járó lapok közül csak a politikaiakat említik fel, mert járatunk mi azok mellett másokat is, milyenek: „Budapesti szemle“, „Koszorú“ a Kisfaludy társaság kiadványai sat. és ezeknek nagyobb becsét tulajdonítunk, mint azoknak az iminnen-amonnan össze- szedett politikai híreknek, melyek következő nap több- nyire meghazudoltatnak; továbbá a „Lelki kincstár“ is felemlítettük, pedig ez csupán egy évig szünetelt a kör erszényéből; s ugyan akkor a „Kath. Néplap“ is járt körünkbe és a kör költségén. Azóta a „Házi kincstár“t egyes ember hozatja a kör részére.

Azt sem hagyhatjuk szó nélkül, hogy Önök a „reformatus casinó“ elnevezést „Szamoshatinak“ tulajdonítják, negyvenen állítjuk: nem úgy van; mert ez elnevezés rosz célból az Önök szájából származott.

Még egy valótlán állítást saját értékre kell vissza- vinnünk. t. i. igaz, hogy a múlt évi júniusi gyűlésben meghatározott az „Idők tanujá“nak meghozatala, de azon záradékkal: ha a pénztár engedendű. Azonban a számadás, (tessék beletekinteni) mutatja, hogy a pénztár ereje ezt nem engedte, mert a mit Önök és mások is befizettek, azt a még hátra volt félvi házbér, melyet épen az Önök erős zaklatására haladéknélkül kikeltett fizetni, egészen elnyelte. Ugy december körül 56 stunk gyűlt be, de már akkor, épen az év végén, egy politi- kai lapot csak nem rendelhetünk meg. Ez a valódi tényállás. A ki nem hiszi járjon utána, a számadás és köztudomás bizonyít mell-tünk.

Mondatik az is, hogy a „Független“ és „Reixrath“ tőlünk nem fognak tanácsot kérni. No e már igaz! holott mi azok irányában oly igénytelen lelkek vagyunk; és nekünk azokfelé még csak közelitünk sem lehet....

Vége a „valódi haladás“ra intünk. Akaratunk ellenére is eszünkbe jut erre a rák, mely szinte halad de hátrafelé; és a drága esiga, mely egy bizo nyos torony oldalán kilenc év folyama alatt mindig mászott felfelé, de egyszer véletlenül visszapotyanván és kilenc évi küzdelme dugába dülvén, így sohajtott fel: „bizony sohasem volt jó a nagy sietség!“

És most béke és szeretet mindnyájunk kal, hogy valóban haladhassunk!

Ezek után kijelentjük, hogy mi e tárgyban szö- váltásokkal többé, sem a t. közönséget untatni, sem magunkat terhelni nem fogjuk. Beszéljenek akármit el- lencink, mi tiszta öntudatunkba vonulva — nyugton maradunk.

A színérváraljai casino közönsége.

HELYBELI HIREK.

● E hó 22-ikén a városi műkedvelők szép sikerrel adták Dumanoir színművét a „szegény marquis”-t. Szerepeket Békési Klára, Kőszegi Amália urhölgyek, Békési I. Kovács S. Szabó A. Kuuk J. Vácy K. Vajai G. urak oly átgondoltan személyitek, játékok oly szabatos, szavallatok oly tiszta, öltözetek oly jellemzőek volt, hogy a szép számú közönség, mely művészetekért és a cél érdekében méltánylatának koszorúja és tapsviharában többször adta élénk jelét, elégtlenül hagyta el Thalia templomát, melyben a nemes céllért áldozók oltárfüstje szívünkben éldd lett. Felvonás közben az ifj. Káló György helybeli zenész játszott linkón, s a nehéz hangváltozatokat oly szépen adta vissza, hogy szorgalmának és e napokban a vidéken teendő körülmények sikert jósolunk. A játék végével Bosnyák Mihály táncművész 6 növendékével sikerülten mutatta be a toborzót. Az élvezetes estve jövedelme volt 87 ft. 3/6 kr.
Holnap a sikerülten magyarosított „házasság rokkantjai” fognak vidor kedélyben tartani.
● A Kőlcsey társulat tiszteletbeli elnöke báró

Vay Miklós 6 exciája a haza javára tett nagyszerű áldozatait e napokban újjal tetézte: a Kőlcsey szoborra 100 forintot adományozott. Mindig elégtelben mosolyognak alá a nagy családok dícsőinek szellemei, mikor az utód ily tettekkel járul az őskor dícsőségéhez. Ezzel is élénkebb a hála, mely keblünkben a nemes báró honfias érdemeinek méltánylatául él.

● Beküldetett szerkesztőségünkhez — ha bár későn is — a sárospataki főiskola ifjai által kiállított érdekes Album előfizetési felhívása. Szerkesztőségünkél van egy iv letéve. Ajánljuk a hölgyeink pártolásába a lelkes ifjak nemes célu vállalatát.

● A mármaros-szatmár- debreceni országútvonal hossza 58,300 folyó öl, s megközelítőleg 560,000 ft. készpénzt, 527,000 ígás és 402,000 kézi napszámot szükségel.

NYILTTÉR.

Köszönet a szegények nevében.

T. Lengyel Zachariásné asszonyság, ki f. hó 12-én a dolgozóházbani szegényeket — 29 embert — ünnepélyesen megvendégelt s azáltal a szerencsétleneknek egy

jó napot szerezni szíveskedék, fogadják a szegényekről megemlékezéséért legbensőbb köszönetünket!
Szatmár, március 15. 1863.

N. V.
négyzeti titkár.

IRODALOM.

LEHÓCKI JÁNOS könyvkereskedésében található könyvek jegyzéke.

Árak új pénzben.
Béyse F. korunk tapasztalt borgazdájának pince-könyvecskéje. Sok szövegbe nyomott fametszetekkel . . . . . — 70 kr.
Arany Kinestár ezer titkos szerrel a közjólét előmozdítására és iparüzlet lendítésére 2-ik átnézett kiadás . . . . . 1 ft. 40 kr.
Kriesch János. Természetrész szóban és képekben. 700 színezett ábrával . . . . . 6 ft. —
Szemlér Mihály. Első magyar rendszeres rajziskola tanodai s magánhasználatra. 7 füzet egy egy füzet ára. . . . . — 33 kr.
(Folyt. követ.)

H I R D E T É S E K.

Hirdetmény.

Az avasi közbirtokosság Szatmármegyében keblezett avasi birtokát szabályozás alá vétén, ezen birtok felmérésére s az azzal kapcsolatban álló mérnöki munkálatokra következő általános feltételek mellett, ezennel csődöt hirdet.

Az összesbirtok terület mintegy 150,000 Catastralis hold, ebből megközelítőleg 60,000 hold hegyes bérci birtok, a többi lapos tér; mindkét nemű birtokrész esetleges felmérése bár egy szerződésben felvethetetik, mindazon által a foganatosítás külön is eszközölhető, e végből: valamennyi előforduló munkálatokra az ajánlatok következőleg teendők:

- Általán az előleges trigonometriai triángulációt.
- A bérci és az ezen természetű közösbirtok felmérésére, térképészére, telekkönyvezésére, s mindazon munkálatok megkötésére, melyek mellett a birtok rendezés és hitelesítés megtörténhetik.
- A felmérés s a szabályozási per alapján eszközözendő részlet birtokoknak az egyes birtokok szerinti elosztása s tetteles kihasítására.

d) Az esetleg előadható, sik mérő részletes felmérésére s az ezzel összefüggésben álló minden mérnöki munkálatok megkötésére beleértve az újbirtok kiosztását is.

Mérnök urak, kik hajlandók ezen nagy mérvű munkálatot elvállalni, szakbeli képzettségük igazolása, s elegendő biztosíték teljes hiteli kimutatása mellett írott ajánlataikat f. évi április 25-ig, Bősörményi Károly ügyvédhez Szatmárra annál bizonyosabban küldjék be, minthogy ugyan ezen hó 29-én e tárgyban az arra megválasztott bizottmány véglegesen fog határozni.

A felmérésre vonatkozó részletes feltételek szinte Bősörményi Károlynál a kitűzött határideig Szatmáron megtekinthetők.

Kelt Szatmáron mart. 25. 1863.

B. Vécsey Miklós,
választmányi elnök.

1—3

77/1863 t. k.

3—3

Hirdetmény.

A szatmárvárosi árwapénztár javára Nuricsán Péter s nejétől lefoglalt, Szatmárvárosban, nemes utszán 333 szám alatt fekvő s 10804 ft. 30 kra becsült házastelek f. évi április 22-én mint első, és május 20-án mint második határnapon, mindenkor a d. u. órákban, árverésen elfog adadni. Az árverezés közelebbi részletei, s feltételei a városi telekkönyvi irodában, hivatalos órákban megtekinthetők.

Szatmár város törvényszéke mint telekkönyvi hatóság 1863. évi mártius 5-én tartott üléséből.

Sztanaczky János, t. k. vezető,
mint a végrehajtásra egyik kiküldött.

975/1863 t. k.

3—3

Hirdetmény.

Weisz Dávidtól lefoglalt, s e városban 766 sz. a fekvő 500 ftra becsült házastelek, árverésen eladadni megjelölve, erre nézve f. é. április 15 és május 13-dik napjainak d. u. 3 órája határnapul oly kijelentéssel tüzetnek ki, miszerint nevezett házastelek a 2-ik határnapon a becsáron alól is el fog adadni. Az árverési feltételek e városi tkönyvi hivatalban a hivatalos órákban megtekinthetők.

Szatmár város törvényszéke mint tkönyvi hatóság 1863 mar. 10.

Sztanaczky János, t. k. vezető,
mint a végrehajtásra egyik ki küldött.

Az ugynevezett Pelikán-féle mulató kert bérbe kiadó. Értekezhetni lehet Nagyvizutcán

Szukub Izidor urnál.

2—2

Árverési hirdetmény.

Néhai özvegy Szűcs Kovács Mihályné Iván Maria hagyatékához tartozó, nagy utsza szegletén 1346 sz. a. levő s 2500 ftra becsült házastelek f. é. március 20-án s ha ekkor eladható nem volna f. é. április 10-ik napján délelőtti 9 órákban árvereztetni fog.

Miről a venniszándékozók azzal a hozzáadással értesítetnek miszerint az árverési feltételeket alantirtnál mindenkor megtekinthetik.

Kelt Szatmáron március 10-én 1863.

Korányi János,
árvaszéki ügyész.

3—3

90/1863 t. k.

3—3

Hirdetmény.

Esze Gábor felperes javára Weisz Sámueltól lefoglalt, s e városban 765 sz. a. fekvő, 1000 ftra becsült házastelek, f. évi április 8-ik, s szük-ég esetében május 6-ik napjain árverésen el fog adadni. Az árverési feltételek a városi telekkönyvi irodában hivatalos órákban megtekinthetők.

Szatmár város törvényszéke mint telekkönyvi hatóság, 1863 évi mártius 5-én tartott üléséből.

Sztanaczky János, t. k. vezető,
mint a végrehajtásra egyik kiküldött.

Eladó juh.

Sima községben Tetes. Uray Antal urnál van illő árért 70—80 darab magyar válogatott anya juh, és vagy husz darab tavalyi ju eladó.

Értekezhetni Simába a tulajdonosnál.

Alulirt ajánlja a t. c. gazdaközönség nagybecsű figyelmébe, Vidacs alakban készült **ekéit** és **eketaligáit**, melyek jószágáról kezességet vállal. Ily ekéje alulirtnak a szatmármegyei gazdasági kiállításán dícső oklevelet nyert.

Elvállal alulirt továbbá: megrendeléseket bármilyen **gépekre**, s ezek javításait is a legjutányosabban eszközölni.

Ekéinek s eketaligáinak egyedüli kizárólagos raktára **JURÁCSKÓ DÁNIEL** helybeli vaskereskedésében van, hol is a gépészetbe vágó mindennemű megrendelések szintén elfogadtnak. —

Lelkes István, gépész.

2—6 Műhelye van az apácázárda melletti sarokházban, 1326 sz. a.

Szatmári lakos Sikos Mihály vagyonbukott esődtömögéhez tartozó Szatmárvárosban Templom-utcán levő 538 sz. alatti házastelek, melynek becsára 2200 o. forint, városi tanácsos kiküldött közbenjöttével a helyszínén tartandó nyilvános árverési eladásra f. évi április 1. és 15-ike oly értesítésel tüzetett ki, hogy ha az első árverésen a becsár meg nem ajánlatnék, a második árverési határnapon a becsáron alól is el fog adadni; és pedig azon kedvező feltétel mellett, hogy a vásárló a csődper bevégezéséig a vételár felét törvényes kamattal mellett magánál megtarthatja. — Szatmárt mart. 19. 1863.

Erdős Vilmos

tömeg gondnok.

Alant írott ajánlja a n. é. Gazda közönségnek bőven ellátott, s jól készült **VIDACS** alaku **vas eke** raktárát **2 3** és **4**-ed rendűekben a legjutányosbb áron, ugy szinte a tölevásárlott elhasznált ekéket mérsékelt áron kijavíthatja.

Id. Koós Lajos.

3—5

Nyomatott Kovács Mártonnál Szatmárt (Templom-utca 348 sz.) 1863.